

Fastelavnssøndag

14.februar 2021

En preken som ikke blir holdt i

Uranienborg kirke

Sokneprest Sjur Isaksen

DAGENS TRIPPEL

Morsdag, Valentinsdag, Fastelavn. Jeg kunne skrevet en hyllingstale til alle verdens mødre, det hadde vært på sin plass på Morsdagen. Jeg kunne også farget arket rosa i anledning Valentinsdagen. Men dere får bære over med meg, dagens preken forholder seg som vanlig til søndagens evangelium, denne gangen på Fastelavnssøndag, siste søndag før fastetiden innledes. Og det handler ikke om boller med krem, for å si det sånn:

Det var noen grekere blant dem som var kommet for å feire høytiden. De gikk til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, og sa: «Herre, vi vil gjerne se Jesus.» Filip gikk og fortalte det til Andreas, og sammen gikk de og sa det til Jesus. Jesus svarte: «Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort. Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt. Den som elsker sitt liv, skal miste det. Men den som hater sitt liv i denne verden, skal berge det og få evig liv. Den som vil tjene meg, må følge meg, og der jeg er, skal også min tjener være. Den som tjener meg, skal Far gi ære. Nå er min sjel fylt av angst. Men skal jeg så si: Far, frels meg fra denne timen? Nei, til denne timen skulle jeg komme. Far, la ditt navn bli herliggjort!» Da lød det en røst fra himmelen: «Jeg har herliggjort det og skal igjen herliggjøre det.» Mengden som sto omkring og hørte dette, sa at det hadde tordnet. Andre sa: «Det var en engel som talte til ham.» Da sa Jesus: «Denne røsten lød ikke for min skyld, men for deres. Nå felles dommen over denne verden, nå skal denne verdens fyrste kastes ut. Og når jeg blir løftet opp fra jorden, skal jeg dra alle til meg.» Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle lide. (Joh 12,20-33)

Ikke alle Jesus-ord er balsam for såre sjeler: «Den som elsker sitt liv skal miste det. Men den som hater sitt liv i denne verden, skal berge det og få evig liv.» Sitat Jesus. Ingen kan beskyldes Jesus for å briljere med positiv psykologi. Tvert imot, han skjærer inn til beinet for å fortelle oss at noe annet er viktigere enn å føle seg bra eller å nå sine mål. Et menneskeliv peker utover seg selv. Han lærer oss at et liv ikke skal måles på graden av selvrealisering eller måloppnåelse. Han lærer oss at døden er nødvendig for det nye livet. Han lærer oss at noe må gå under for at noe skal gå over.

Men først og fremst lærer han oss om seg selv. For den som skal gå under er Jesus selv. Han bruker et bilde som er så dagligdagse at vi langt på vei kan forstå hva han mener. En enkel lovmessighet i naturen blir et bilde på Guds rike. Vi kaller det ofte for hvetekornets lov: Slik

hvetekornet oppgir seg selv og legges i jorden for at nytt liv skal oppstå, skal Jesus oppgi seg selv og legges i jorden for at nytt liv skal oppstå.

Selv om det er lite jordbruk i Frogner bydel, skjønner vi poenget. Vi vet hva et såkorn eller en settepotet er. Men det er liten triumf i å være såkorn eller settepotet. De overgir seg til jorden, slik at de i neste omgang kan peke utover seg selv, bli mye mer enn det de er. Det samme gjør Jesus, han overgir seg til jorden. Dette var umulig for vennene hans å forstå. En tapende Messias, en Herre som gir opp seg selv, det lot seg ikke innpasse i disiplenes forventning. Men Jesus sier det i klartekst: Noe må gå under for at noe skal gå over.

Nok om jordbruk. Nok om Jesus for en liten stund. Hva med oss? Er hvetekornets lov gjeldende også for meg? Ja, det tror jeg! Hvetekornets lov er både en invitasjon og et løfte til meg.

- En invitasjon: Jesus inviterer oss til å flytte oppmerksomheten fra personlig måloppnåelse til felles overgivelse. Selvrealisering blir ofte omtalt som livets mål: Bli alt du kan bli! Men det er samtidig et ganske nådeløst krav. Det er umulig å bli *alt* du kan bli. Livet krever oss på måter som er utenfor vår kontroll. Kanskje sykdom satte brutale grenser for deg. Kanskje fikk du omsorgsoppgaver som satte alt annet på vent. Kanskje har du hatt nok med å holde hodet over vann. Kanskje kunne mye vært annerledes. Men det ble som det ble. Det er som det er. «Der jeg er skal min tjener være», sier Jesus. Og Jesus er mer i angsten og nederlagene enn i den triumferende selvrealisering. Jesus inviterer til et liv i skjebnefellesskap med han som sto på de utstøtte og fornedredes side. Det er et liv der selvrealisering kan handle om å gi slipp på både det ene og det andre, fordi livet krevde noe annet.
- Et løfte: Jeg skal også dø. Du også. Vi skal legges i jorden. Det store mysteriet er at døden ikke først og fremst er en avslutning, men en ny begynnelse. Da skal det livet vi levde, med alle nederlag og begrensninger, få blomstre på nye måter. Da skal Han bli alt i alle.

Dagens trippel er en feiring av Mødre, Kjærlighet og Fastelavn. Alt vi feirer har kostet noe for noen. Verdens mødre har utholdt smerte for å bli mødre. Kjærlighet innebærer selvoppofrelse. Frelsen er betalt for av ham som ble lagt i jorden. Desto større grunn til å feire, både Morsdag, Valentinsdag og Fastelavn!